

ТРАНСФОРМАЦІЯ ШЛЮБНИХ УСТАНОВОК МОЛОДІ

Сучасне українське суспільство переживає ряд трансформаційних процесів, які відбуваються на соціальному, політичному, культурному та економічному рівнях. Звичайно ж, ці зміни також стосуються й одного з найважливіших соціальних інститутів – інституту сім'ї. Сім'я є надзвичайно важливим як для становлення окремого індивіда, так і життєдіяльності суспільства в цілому. Вона в умовах бурхливих суспільних перетворень виконує функції підтримуючого середовища, захисту. Проте під впливом об'єктивних суспільних перетворень та трансформаційних змін інститут сім'ї та шлюбу нерідко втрачає свою соціальну привабливість особливо в молоді.

У молодого покоління відбувається трансформація моделі шлюбної та сімейної поведінки, в основі якої – зміна поглядів на шлюб і сім'ю, емансипація, секуралізація, послаблення соціальної регламентації, тобто контролю громади. Зараз молодь по новому сприймає шлюб та сім'ю і формування нових сімейно-шлюбних відносин [1, с. 50-55].

Найбільшого визнання серед молоді набув цивільний шлюб, вони сприймають його як такий, що задовольняє шлюбних партнерів своєю нібито полегшеною формою взаємо зобов'язань. Традиційний шлюб зареєстрований офіційно в більшості випадках пугає молодь [2].

Проаналізувавши дані ряду соціологічних досліджень, а також результати спостережень та висновки спеціалістів які працюють з молоддю з питань шлюбу і сім'ї дозволили виділити і описати сучасні тенденції трансформації шлюбних установок молоді:

зміна дошлюбної поведінки молоді, яка характеризується активними сексуальними пробами на фоні недостатньої сексуальної обізнаності, а також завищеними вимогами до партнера і до шлюбу в цілому;

зміна мотивів вступу у шлюб, серед яких превалюють раціональні та матеріальні розрахунки;

зміна якісних показників сім'ї, які характеризується закритістю та дисгармонійністю;

незахищеність членів сім'ї перед зовнішніми факторами;

дезінтегрованість установок на лідерство і керівництво: значна частина чоловіків вважають, що головою сім'ї має бути чоловік, натомість жінки орієнтована на демократичну сім'ю. Причому на практиці багато молодих жінок у сімейному житті виявляють тенденцію до домінування і маніпуляції партнером, дітьми;

збільшення скарг подружжя на сексуальні дисфункції, які детерміновані психологічними фактори;

погіршення батьківсько-дитячих відносин [1, с. 49].

Сьогодні процес трансформації сучасної сім'ї як соціального інституту супроводжується тривожними ознаками її дезорганізації – збільшенням кількості розлучень, сімейно-побутових конфліктів, зниженням рівня народжуваності, послабленням виховного потенціалу тощо. Однією з найскладніших і найактуальніших проблем трансформацій сімейно-шлюбних орієнтацій є нестабільність шлюбних відносин та високий рівень розлучуваності шлюбних пар. В наш час більшість подружніх пар є не схильними до співробітництва, пошуку шляхів стабілізації відносин, у них не сформовані соціально-психологічні уміння вирішувати міжособистісні проблеми. Внаслідок цього у молодих людей формується установка на розлучення як на засіб вирішення конфліктів і напруги, а деякі взагалі відмовляються від створення сім'ї, реалізуючи себе лише у професійній сфері.

Тим не менш, крім негативних тенденцій, спостерігається також стійка установка щодо того, що сім'я є однією з найважливіших цінностей у житті людини. Цінність родини у свідомості сучасної молоді продовжує залишатися пріоритетною.

Отже, тенденції сучасного розвитку сімейно-шлюбних відносин є досить суперечливими. З одного боку, наявні певні негативні явища функціонування інституту сім'ї, серед яких збільшення рівня розлучуваності та орієнтація молоді на малодітну сім'ю. З іншого боку, молодь все ще визначає сім'ю як одну з найважливіших цінностей у житті людини та орієнтується на вступ до шлюбу та формування сім'ї. Проте значна частина молодих людей проявляють бажання спочатку пожити в цивільному шлюбі та сформувати власне матеріальне підґрунтя. При цьому, не зважаючи на критичне ставлення деяких дослідників сім'ї, сам по собі цивільний шлюб не є причиною зниження дітородної активності. Набагато вагомішим чинником є стабільність і міцність шлюбного союзу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Захарченко В. Г. Соціально-психологічні особливості готовності молоді до подружнього життя / В. Г. Захарченко. – Український соціум. – 2004. – № 1 (3). – С. 48-55.
2. Кляпець О. Я., Ларіна Т. О. Підготовка молоді до подружнього життя : Методичні рекомендації / О. Я. Кляпець, Т. О. Ларіна. – Київ : Міленіум, 2009. – 104 с.